

Panun pakinoita

Oululaisille osviitaksi. Valvovatko
"konsulit"

Tuonnottain haastateltiin leh-
dessämme raatimies Yrjö Similää,
vakaisaa Vaaran kasvattia, joka
Helsingissä on sydämenä ja sieluna
Oulun Sillan toiminnassa, on ollut
koko ajan ja, mikäli muistan, koko
ajan myös puheenjohtajana. Oulun
Sillan praatausillat eivät ole yksin-
omaan keskinäistä seurustelua var-
ten, vaan tarkkaillaan siellä monelta
kantilta näitä kotikuiman asioita,
ja kun ulkopuolisen usein on hel-
pompimpi kuin paikkaseutuolaisen näh-
dä vikoja ja puutteita jossakin koh-
teessa, näyttää Oulun Siltä niitä
myös havaitsevan.

Oulun Siltä on siis tehnyt aloit-
teen muistotaulujen hankkimiseksi
sellaisten taloja seinin, joiden si-
säpuolella on elänyt ja vaikuttanut
myöhemmällä elämäntaipaleellaan
suuresti ansioituneita miehiä tai nai-
sia, sanon tässä järjestyksessä, kos-
ka julkisuuden naisia Oulusta on
lähtenyt suhteellisesikin ottaen
huomattavasti vähemmän kuin mie-
hiä. Kaarlo Kramsusta seura aloit-
taa. Varmaa on, että tämäkin toi-
menpide tulee olemaan melkoisena
tukipylväänä siinä sillassa, jota
"vanhan" (Hgin ja siis ent. Oulu)
ja uusi Oulu keskenänsä ylläpitävät.
Meidän, paikkakuntalaisten, on kait
nöyrästi alettava mukautua ajatuk-
seen, että tämänkaltainen hyvä kaik-
ki tulee ulkoapäin. Vähissä erin i-
mestyy kyllä, sellaisia, jonkalin-
nen oli vanhan ynnin kirkonpuolei-
sella seinällä suomalaisen lyseon
muistona, sinne sun tänne. Tulee
tässä vain mieleen erään äskeisen
"kulttuuripakinan" johdosta, et-
tä aikaa myöten ei mikään
voi estää, etteikö esimerkiksi

Nikan talon seinään ilmesty
Veikko Antero Koskenniemeä ikuis-
tava plakatti. Mutta että Veikko
Antero saisi muistopatsaan, siitä
saanee Kansan Tahdon kulttuuri-
poliitikko, joka muutama aika sitten
VAK-Maila Talvio palmgrensoinnin
yhteydessä julisti, että sellaista ei
taantumuksen toivotuksesta huoli-
matta ole tuleva, kyllä on huoleton
— Oulussa!

Ei näytä tulevan sitä Pakkalan
Teuvon patsastakaan, josta Osa-
kunta, Pohjois-Pohjalaisemme, hel-
mikuun viidentenä eli 40-vuotisjuh-
lapäivänään kirjoitti Oulun kaupun-
gille. Näyttää saavan niistä asioista
Oululle kirjoittaa, kuka heihin kaik-
kiin kerkiää vastata, uteluihin.

Raatimies Similä viittasi mainitus-
sa haastattelussaan taas sellaiseenkin
mahdollisuuteen, että Oululla voisi
olla ilo ja kunnia joskus aikaa myö-
ten vastaanottaa huomattava taide-
kokoelma, kokonainen arvokas yksi-
tyisgalleria, kunhan, niin, kunhan
tänne varattaisiin sitä ja sellaisia
varten tiloja. Mutta Väistustaio-
hanke kait saa taas kohta viettää
uutta tasavuosisjuhlaa, en sano tätä
tällä kertaa ilkeydestä, koska asia-
han ei nyt ole vallassamme, mutta
kyllä kait se oululaisille oululainen
galleria on haipuva haave vain. Apé
Rantaniemenkin hieno kokoelma me-
ni ohj kuin jääkiekkoleiri, Kemiin
meni, jotta huiskis vain, kun Kemi
kiitti jo etukäteen, ja kun joku jää-
kiekkosellinen, hyvä sinänsä, unoh-
detaan vuodessa, ei tällaista kupp-
usta unohdeta joskus tulevasta Oul-
un kulttuurihistoriastakaan.

Kuka on siis se nykyajan komes-
rooti, joka lahjoittaa uuden ajan Ai-
nolan tällaiseen tarkoitukseen!